

Mutlu Anlar Kavanozu

Yavuz DEMİRKIRAN

Mutlu Anlar Kavanozu

Yavuz DEMİRKİRAN

Lily verandanın basamaklarında oturuyordu, sarı çiçekli elbisesi etrafında toplanmıştı. Kırmızı spor ayakkabıları taş tekmelemekten yıpranmıştı. Bugün hiçbir şey yolunda gitmemişti. En iyi arkadaşı taşınmıştı ve teneffüste yağmur yağmıştı. Yıldız tokası bile ona ağır geliyordu. Kocaman, şişkin bir iç çekti ve yere baktı.

Büyükanne iki bardak limonatayla dışarı çıktı. Lily'nin yanına oturdu ve hiç soru sormadı. Sadece Lily'ye serin bir bardak verdi ve gökyüzüne baktı. 'Bazı günler böyledir,' dedi büyükanne yumuşak bir sesle. 'Hepsi gri ve tümsekli hissettirir.' Lily başını salladı. Büyükannesinin hırkası lavanta kokuyordu ve gümüş saçları topuzunda düzgündü.

Sonra büyükanne büyük cebine uzandı ve küçük bir cam kavanoz çıkardı. Boş ve pırıl pırıldı. 'Bu bir mutluluk kavanozu,' dedi büyükanne, gözleri gözlüklerinin arkasında parıldayarak. 'Seni mutlu eden bir şey olduğunda, küçük bir nota yaz ve içine koy.' Lily kaşlarını çattı. 'Ama bugün beni hiçbir şey mutlu etmiyor,' dedi.

Büyükanne gülümsedi ve Lily'nin elini okşadı. 'Sorun değil. Sadece kavanozu yakınında tut. Mutlu anlar saklanmayı sever. Bazen fark edilmek için biraz yardıma ihtiyaçları olur.' Lily'ye küçük bir not defteri ve bir kalem verdi. Lily onları aldı, kuşkuyla. Kavanozu pencere kenarına koydu. Orada boş ve yalnız görünüyordu.

O akşam Lily yatağında oturdu, boş kavanoza bakarak. Bir mutlu şey düşünmeye çalıştı. Hiçbir şey gelmedi. Her yeri huysuz hissetti. Sonra, penceresinin hemen dışında, neşeli bir cıvıltı duydu. Tombul kahverengi bir serçe dalda oturuyor, canı gönülden şarkı söylüyordu. Parlak siyah gözleri ona doğru bakıyor gibiydi.

Lily kuşu uzun süre izledi. Şarkısı o kadar mutlu ve komikti ki istemeden gülümsedi. Aniden bir fikri oldu. Kalemını aldı ve küçük bir nota yazdı: 'Bir kuş bana şarkı söyledi.' Katladı ve kavanoza attı. Yumuşak bir tık sesi çıktı. Kavanoz artık o kadar boş görünmüyordu.

Ertesi sabah Lily uyandı ve kavanozu hatırladı. Pencere kenarına koştu. Not hâlâ oradaydı ve serçe geri dönmüş, yine şarkı söylüyordu. İçinde küçük bir mutluluk kıpırtısı hissetti. Kahvaltıda küçük kardeşi suyunu döktü ve sinirlenmek yerine komik bir yüz yaptı. Lily güldü. Bir not daha yazdı.

Okulda Lily'nin öğretmeni temizliğe yardım ettiği için ona bir çıkartma verdi. Parlak bir yıldızdı. Lily bunu düşündü ve 'Öğretmen bana bir yıldız verdi' yazdı. Öğle yemeğinde arkadaşı Maya kurabiyelerini paylaştı. Lily 'Maya kurabiyelerini paylaştı' yazdı. Her not küçüktü ama kavanoz dolmaya başlıyordu. Lily içinde daha hafif hissetti.

Cumartesi günü Lily büyükannesine kurabiye pişirmede yardım etti. Un büyük bir bulut gibi havaya kalktı ve ikisi de güldü. Büyükannenin elleri, Lily'ye hamuru nasıl bastıracağını gösterirken sıcak ve yumuşacıktı. Lily 'Büyükanmemle kurabiye pişirmek' yazdı. Notu kavanoza koydu ve büyükannesine sarıldı. Büyükannenin gözleri gülümsemeyle kırıştı.

Bir öğleden sonra Lily'nin komşusu Bay Lee, market poşetleriyle zorlanıyordu. Lily koştu ve bir poşeti kapısına kadar taşıdı. Adam ona teşekkür etti ve kocaman gülümsedi. Lily sıcak ve mutlu hissetti. 'Bay Lee'ye yardım ettim' yazdı. Büyükannesine anlattığında, büyükanne 'Nazik anlar mutlu anlardır' dedi. Lily başını salladı, anlamıştı.

Haftalar geçti ve kavanoz giderek doldu. Bazı notlar parka yapılan eğlenceli bir gezi gibi büyük şeylerle ilgiliydi. Diğerleri komik bir şaka ya da sıcak bir sarılma gibi küçük şeylerle ilgiliydi. Lily kendini her yerde mutlu anlar ararken buldu. Gri günlerde bile yazacak bir şey bulabiliyordu. Kavanoz rafta duruyordu, pırıl pırıl.

Bir gün Lily kavanozun tamamen dolduğunu fark etti. İçine bir not daha sığdıramıyordu. Büyükanesini çağırdı. 'Bak!' dedi. 'Doldu!' Büyükanne gülümsedi. 'O zaman onları okuma zamanı,' dedi. Lily kavanozu açtı ve notları masaya döktü. Renkli konfeti gibi dağıldılar.

Lily her notu yüksek sesle okudu. 'Bir kuş bana şarkı söyledi.'
'Maya kurabiyelerini paylaştı.' 'Büyükannenin sarılması.'
'Tavşana benzeyen komik bulut.' Okurken her anı hatırladı.
Bazılarını neredeyse unutmuştu. Göğsünde sıcak bir parıltı
yayıldığını hissetti. 'Bu kadar çok mutlu anım olduğunu
bilmiyordum,' diye fısıldadı.

Büyükanne yanına oturdu ve kolunu ona doladı. 'Mutluluk kavanozunun sihri bu,' dedi. 'Fark etmeyi unutsak bile iyi şeyleri hatırlamamıza yardımcı olur.' Lily mutlu anlardan bir yorgan gibi yayılmış notlara baktı. Her biri için minnettar hissetti. 'Teşekkür ederim, büyükanne,' dedi.

Lily notları dikkatlice katladı ve kavanoza geri koydu. Her gün görebileceği yerde, rafına yerleştirdi. Yeni bir kavanoz başlatmaya, belki daha da büyük bir tane almaya karar verdi. O andan itibaren cebinde küçük bir defter taşıdı, mutlu anları yakalamaya hazır. Kendini bir mutlu-an dedektifi gibi hissetti.

Ve her sabah serçe penceresinin dışında şarkı söyledi. Lily gülümser ve el sallardı. Hayal kırıklığı dolu günlerde bile her zaman minnettar olacak bir şey olduğunu biliyordu. Mutlu anlar kavanozu ona günlük neşenin ve aile sevgisinin her zaman ulaşılabilir olduğunu öğretmişti. Daha birçok kavanoz doldurmaya hazırды.